

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto	K 12—
pol leta	" 6—
četrt leta	" 3—
na mesec	" 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 24.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 v. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto	K 18—
pol leta	" 9—
četrt leta	" 4-50
na mesec	" 1-60
Za inozemstvo celo leto	" 28—

Upravišтво: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Delegacijsko zasedanje.

Dunaj, 30. decembra. Pod dvojnim vtiskom stoji danes avstr. politična javnost glede delegacijskega zasedanja. Na eni strani nemi, naravnost hladni sprejem prestolonasledniku do madžarskih vodilnih političnih krogov, na drugi strani pa zopetno razvrtje Vašičeve falzifikacijske afere po prof. Masaryku v avstrijskih delegacijah, ki pa je večeraj vkljub svojim mirnim, le na suha dejstva se nanašajočim izvajanjem že naletel na organiziran odpor pri »državi ohranjanju elementih«, namreč pri nemških krščanskih socijalcih in pri Vsenemcih, ki so vsled svojega postopanja zunanjemu ministru grofu Aehrenthalu ne le dali pogum prikrito dolžiti prof. Masaryka pretiavstrijskega mišljenja, temveč vstrajati še nadalje pri njegovi trditvi, da avstrijski poslanik v Belgradu grof Forgach sploh ni občeval s falzifikatorjem Vašičem. Prof. Masaryk pa je brezobzirno pobil te popolnoma neosnovane trditve zunanjega ministra.

Navzlic kratki seji, ki je s premori vred trpela samo od pol 2. do 5. popoldne, je bil večeraj dnevni red tega delegacijskega zasedanja izčrpan in po sprejetju proračunskega provizorija kratko božično delegacijsko zasedanje odgodeno. Proračunski provizorij pa obsega le redne izdatke in okupacijski kredit in sicer po meri letošnjega proračuna, tako da znašajo redni izdatki za 3mesečno dobo eno četrtino rednih izdatkov za leto 1910, torej 104 milijone kron in 2.111.000 K okupacijskega kredita.

Iz kratke, toda ostre debate, ki se je v tej seji razvila, navajamo sledeče:

Delegat prof. Masaryk vstraja na svoji, že v zadnjem delegacijskem zasedanju izrečeni trditvi, da so prihajali takozvani Friedjungovi dokumenti iz avstrijskega poslaništva v Belgradu. Delegat prof. Masaryk opozarja pri tem na vsebino obtožnice proti Vašiču, ki navaja zlasti iz prepričevalnih dokazov, da je bil Vašič v zvezi z avstrijskim poslaništvom v Belgradu, oziroma z poslaniškimi uradniki Tieffenbachom, Swientochowskim in Forgachem.

Delegat Masaryk poudarja dalje, kako je čudno dejstvo, da avstrijsko zunanje ministrstvo, ki sicer takoj reagira, če se le očitja, da je kdo občeval s portirjem kakega avstrijskega poslaništva, na težke obtožbe, ki so bile izrečene pred belgradskim sodiščem, pa molči.

Prof. Masaryk izvaja nato, kako je zunanje ministrstvo moralo priznati korak za korakom vsa dejstva, katere je spčetka vse zanikalo, ter se bavi nato s posameznimi dokazi Vašičevega procesa, zlasti z od Swientochowskega ponarejenim brzjavom, katerega fotografski posnetek kaže delegatom.

Prof. Masaryk zavrača nato Aehrenthalova očitanja, da ni dober Avstrijec, ter izjavlja, da za sedaj še ne pove vsega, kar ve. Še - le v januarskem zasedanju delegacij bo celo zadevo dokončal, tedaj pa usque ad finem.

Med Masarykovimi izvajanjem pride med Čehi in Jugoslavoani na eni ter krščanskimi socijalisti in nemškimi nacionalcii, pri katerih se je zlasti odlikoval pl. Stranaky, na drugi strani, do kontraverz. Stranskemu kličejo Jugoslavoani: »Denuncijant!«

Predsednik s težavo pomiri razburjene duhove.

Nato ponavlja zunanji minister grof Aehrenthal svoje trditve, da Vašič ni občeval s poslanikom Forgachem, priznava pa, da je dajal Vašič falzifikate do tedaj, dokler ga niso napodili. Prof. Masaryk skuša sliki kot zaupnika falota Vašiča ter izjavi, da je s tem za njega cela zadeva definitivno končana.

Prof. Masaryk odgovarja še enkrat in sicer izredno ostro ter poudarja zlasti veliko krivdo zunanjeega ministrstva, ki se ni posluževalo falzifikatov samo proti Srbiji, temveč tudi proti avstrijskim, oziroma ogrskim državljanom.

Po denuncijatoričnem govoru dr. Gessmanna, kateremu odgovarja delegat Udržal in po govoru delegata Klofača ter po končnem obširnem referatu delegata Grabmayerja, ki na vse mogoče načine brani zunanjeega ministra grofa Aehrenthala, je debata končana in proračunski provizorij v drugem in tretjem branju sprejet.

Politični položaj na Češkem.

Praga, 30. decembra. Sodeč po dosedanjih uspehih predkonferenc, ki so se vršile od posameznih strank v zadevi bodoče češko-nemške sprave, je upati, da bode mogoče že v prvih dneh meseca januarja sklicati češki deželni zbor. Zatrjuje se, da bo češki deželni zbor sklican že 10. januarja in da bo potom kompromisa določen dnevni red za prvo deželno-zborsko sejo. Ministrski predsednik baron Bienenrth je naravno najbolj zainteresiran na tem, da se sestane češki deželni zbor, ker bi to pomenilo možnost, začeti tudi resno misliti na rekonstrukcijo kabineta v smislu razširjene parlamentarne večine. Kakor se zatrjuje, bo ministrski predsednik baron Bienenrth takoj po prvi seji češkega deželnega zbora stvil cesarju svoje tozadevne predloge.

Zunanji minister grof Aehrenthal v avdijenci pri prestolonasledniku.

Budimpešta, 30. decembra. Prestolonaslednik Franc Ferdinand je večeraj dopoldne sprejel tudi zunanjeega ministra grofa Aehrenthala v avdijenci.

Mornariške zahteve.

Budimpešta, 30. decembra. Kakor se zatrjuje v krogih avstrijskih delegatov, izkazuje kredit za gradbo dreadnoughtov 304 milijone kron. Ta vsota naj bi se razdelila na 5 let-

nih obrokov. V proračun za leto 1911 pride od tega kredita 55 milijonov kron.

Posvetovanje zaupnikov čeških agrarcev.

Praga, 30. decembra. Pod predsedstvom poslanca Švehla se je večeraj vršilo posvetovanje zaupnikov češke agrarne stranke. Posvetovanje je bilo namenjeno organizaciji stranke ter se je tudi razpravljalo o vprašanju češko-nemških spravnih pogajanj. Češki agrarci so sklenili udeležiti se teh posvetovanj.

Dopolnilne volitve v Zagrebu.

Zagreb, 30. decembra. Pri večerajšnjih dopolnilnih volitvah v zagrebski občinski zastop je bil z velikansko večino izvoljen kandidat zedinjenih hrvaških strank Milan Kresić. V manjšini je ostal kandidat krščanskih socijalistov dr. Aleksander Horvat.

Ogorčeni Hrvati.

Zagreb, 30. decembra. Brzjavno obvestilo o članku, ki ga je objavil v listu »Pesti Naplo« baron Banffy in v katerem zlasti tudi blati Hrvate, je povzročilo v Zagrebu veliko ogorčenje.

Nagrade hrvaškega bana dr. Tomašića.

Zagreb, 30. decembra. Imenovanje zagrebskega odvetnika dr. Vladimira Franka za kraljevega javnega notarja v Djakovu se tukaj splošno smatra za nagrado, katero je dobil dr. Vladimir Frank od bana dr. Tomašića za to, da mu je pomagal na direktni in indirektni način pri konstituiranju saborskega predsedstva. Ban dr. Tomašić je med božičnimi prazniki izdal tudi dva ukaza, s katerim enim se dovoljuje Srbom na Hrvaškem praznovati slavje svetega Save, z drugim pa se dovoljuje onim srbskim duhovnikom, ki so nastavljeni kot veroučitelji na srbskih šolah na Hrvaškem, da smejo podpisovati spričevala v cirilici.

Slavnostno umeščenje sarajevskega občinskega zastopa.

Sarajevo, 30. decembra. Včeraj dopoldan se je vršilo v sarajevskem rotovžu slavnostno umeščenje novega sarajevskega občinskega zastopa. Deželni poveljnik general baron Vrešanin je poudarjal v svojem nagovoru, da je pač sedanjí mestni zastop zadnjikrat konstituiran po dosedanjem volilnem mestnem statutu. Novi mestni statut bo znatno razširil avtonomijo sarajevske občine. Navzlic temu pa, da ostane novi mestni zastop le kratek čas v svoji funkciji, ga čaka velika naloga, ki se tiče sanacije in modernizacije sarajevskega mesta. Po slovesni obljudi, ki so jo storili župan in oba podžupana, je imel župan Čurčić zahvalni govor, ki ga je končal z »Živio«-klici na vladarja. Nato se je občinski zastop konstituiral. Pristaši samostalne muslimanske stranke in pristaši »Katoliške Udruge« se slavija niso udeležili.

Mestne volitve in uradništvo.

Blizajo se mestne volitve za Ljubljano, pri katerih se mora tudi vpoštovati mnogobrojno uradništvo raznih kategorij. V Ljubljani je državnih, deželnih, mestnih in drugih javnih uradnikov — všteti učiteljstvo — do 3000, vpokojenih uradnikov in uradniških vdov z volilno pravico nad 500. To so številke, katere pri 14.000 volileih že nekaj izdajo. Do sedaj se uradništvo po večini ni rado udeleževalo volitev in izpostavljalo kritiki. Koliko ovadb se je napravilo zoper naše uradništvo in učiteljstvo zaradi udeležbe pri volitvah! Sedaj, ko imamo volilno dolžnost, bode drugače. Vsakdo ima volilno prostost, a odločiti se bode moral za to ali ono stranko. Odgovoren ni nikomur za to, kako voli. Eno je gotovo: za draginarje in oderuše ne moremo in ne smemo glasovati. Klerikalci love okoličane in branjevke, da bi itak neznosno drago življenje se podražili, nam pa ponujajo kamenje. Vsa klerikalna politika gre na to, da navali kolikor mogoče naklad na mesta ter jih izmozga. Kdor tega ne razume, je bolj zarukan, kakor zadnji gorjanski pastir. Uradnik ne more iti s stranko, katera zanika oziroma zagovarja in pospešuje draginjo, razsiplje deželni denar za korupcijo, s stranko, katere brezobzirni načelnik je očital uradništvu, da samo žre, žre in žre!

Kdor ni od klerikalcev direktno plačan in od njih popolnoma odvisen, mora priznati, da je njihova politika zlasti za Ljubljano pogubna. Glavni klerikalni agitatorji odvetnik dr. Pegan, »praktični« zdravnik dr. Zajec, ljudomili dr. Lampe, iz katerega se cedi sama krščanska ljubezen, dobivajo od dežele lepe draginjske doklade po 4000 K na leto, dež. glavar pl. Šuklje še več in prosto stanovanje, katerega nobene naklade ne zadenejo. Tem gospodom je tedaj lahko zagovarjati draginjo in se norčevati z nami na deželne stroške. Kakor je ljubljansko uradništvo pred nekoliko meseci manifestiralo zoper draginjo in oderuštvo, tako bode gotovo izreklo tudi svoj protest zoper zastopnike oderuške politike. Mi stojimo pred zopetnim podražanjem stanovanj, mesa in drugih živil. Nove naklade se odvale na gostače in konsumente. Škodoželjnost deželnega odbora napram mestni občini, katere interese bi moral zastopati, se kaže v posebno svetli luči pri tem, da dež. odbor ni pritrdil izredno ugodni prodaji dela vojaškega posestva ob Dunajski cesti in vedoma in namenoma oškodoval mesto za neštete tisočake. Kupnina je znašala 225.000 K (1 m² = 75 K), danes se dobi morebiti komaj 150.000 K. V tem slučaju bi imelo mesto že danes nad 100.000 kron nepovratne škode. Tako nepošteno in zavratne politike uradništvo ne more podpirati. Zlasti vpokojeni uradniki nimajo od klerikalcev ničesar drugega pričakovati, kakor še večjo draginjo, katera bode maraiko-

ga splašila, da se naseli v Ljubljani. Tovarishi, tedaj pozor!

Penzijonist.

Seja »Izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke«

je danes (30. t. m.) ob 6. zvečer v pisarni g. dr. Tavčarja.

Češka revija o »Slovenčevih« veleizdajniški gonji.

Ugledna češka revija »Slovan-ský Přehled«, ki jo izdaja in urejuje znani češki pisatelj in pesnik Adolf Černý, piše o »veleizdajniški« gonji, ki jo je započel pred meseci »Slovenec« proti svojim političnim nasprotnikom, tako-le: »Tu je nastopil »Slovenec« ter jel pisati denuncijatorske članke o velikosrbski propagandi in o veleizdajalcih v Ljubljani. Tako daleč se je spozabil klerikalizem na Slovenskem, da se ni sramoval z najetimi provokaterji dne 17. avgusta zapeljati podince k »veleizdajniškim« klicem in demonstracijam. Stvar bi se nam zdelala neverjetna, ako bi ne vedeli, kako sramotno so postopali slovenski klerikalci ob času zagrebskega »veleizdajniškega« in dunajskega Friedjungovega procesa ...«

Izredni občni zbor naprednega političnega izobraževalnega društva za I. mestni (poljanski) okraj.

Predsednik g. Ilija Predović pozdravi navzoče, zlasti gg. dr. Tavčarja in dr. Trillerja. Na tajniško poročilo, ki je pod g. Janko Predović, se izvoli namesto odstopivšega podpredsednika g. Černeta g. Babnik, namesto odstopivših odbornikov dr. Žerjava in drugega g. Fran Bernot in g. Josip Rosthäufel, za tajnika g. Šaplja.

O političnem položaju sta poročala gg. deželna poslanca dr. Tavčar in dr. Triller, katerih govore, oziroma daljši ekscerpt prinašamo zaradi eminentne važnosti njih vsebine v današnjem večernem listu.

Pri slučajnostih se oglasi g. Sirk s predlogom, naj se obrne odbor pismeno do naprednih poslancev, da izposlušajo pri Gruberjevem kanalu v primernih presledkih napravo stopnice do vode, kateri naprava v projektu ni predvidena. G. dr. Tavčar obljubi, da se bodo napredni poslanci o tej zadevi informirali, zdi se mu pa popolnoma nemogoče, da bi bil stavbni urad prezrl napravo takih, za prebivalce desnega in levega brega Gruberjevega kanala, velepomembnih naprav.

Na predlog g. Lavtizarja se izreče naprednim poslancem popolna zaupnica in g. Šaplja pevabi vse navzoče, naj kolikor mogoče vzpodbujajo svoje tovariše na mnogoštevilen poset velikega volilnega shoda, dne 6. januarja v Mestnem domu. Sklepe se nadalje še, da priredi društvo tekom prihodnjega meseca tudi samo volilni shod za I. mestni okraj.

»Ameriški škofje na potovanju v Hrvaško.«

Zagrebski »Obzor« je priobčil pod tem naslovom v sredo notico te vsebine: »Pišejo nam iz Allegheny Pa. z dne 12. t. m.: Rev. B. Bekavac, škof v Dakoti, je te dni odpotoval v Hrvaško in bo posetil tudi svoje rodno mesto Fojnico v Bosni. V njegovem spremstvu se nahajata: njegov tajnik mons. Ilija Gušić in generalni vikar mons. M. Dolinec«. — Spoštovani tovariši »Obzor« je priobčil to notico pač bona fide, zakaj ako bi poznal to častivredno trojico, bi gotovo za nobeno ceno ne hotel delati reklame za tri »poštenjakoviče« najdvojljivejše vrste. Mi poznamo vse tri tičke prav dobro in vemo, da ni niti eden izmed njih monsignor, niti eden izmed njih generalni vikar, še manj pa škof. Da bo se vedelo, kakšni »škofje« prihajajo v staro domovino, omenjamo, da so vsi trije svoječasno zapustili svojo rodno zemljo, ker so jim postala doma tla prevročna in so se zbal rok državnega pravdnika. Bekavac je bil na to župnik v Alleghenyju, kjer je napravil iz župnišča gostilno najnižje vrste in — blodilišče, Ilija Gušić je bil duhovnik v Lyndonu in je imel takisto v župnišću — blodilišče. Najčastivrednejši pa je brez dvoma zadnji izmed trojice »monsignor M. Dolinec«. Ta »božji namestnik« je bil že 3krat oženjen in je iz cerkve izobčen. Nedavno tega je bil v New Yorku še neke vrste duhovni pomočnik. Kot tak je bil klican k nekemu bolniku, da mu da zadnjo popotnico. Na potu tjakaj je srečal znano mu javno vlačugo. »Božji namestnik« je pozabil na bolnika, nesel zlatino v zastavnico in šel na to z vlačugo v hotel. Takšni »ameriški škofje« so na potu, da osrečijo svojo domovino.

Jubilej slovenskega akademičnega društva.

Akademsko tehnično društvo »Triglav« v Gradcu slavi svojo 35-letnico, odkar je bilo ustanovljeno. Ta svoj jubilej je sklenilo proslaviti v srečo Slovenije — v beli Ljubljani dne 18. februarja 1911. »Triglav« ni »upravičeno pričakujejo, da jih bo napredno prebivalstvo ljubljanskega mesta sprejelo z odprtimi rokami. Kakor čujemo, se sestavi poseben odbor, ki bo vzel v roke vse priprave za slavnost, glavno delo pa bo slonelo na ramah akad. ferialnega društva »Sava«. »Triglav« name-rava naprositi več uglednih narodnih dam in soproje društvenih starešin, da prevzamejo častno mesto patrones na Triglavskem plesu, ki se vrši zvečer 18. februarja. Istega dne se ustanovi tudi starešinska zveza bivših »Triglavov«. Kakor se nam poroča, bo udeležba na »Triglavov« prireditvi v Ljubljani s Štajerskega izredno velika, ker se je udeležbo skotraj vsi starešine z rodbinami.

Silvestrov večer »Ljubljanskega Sokola«.

Silvestrov večer »Ljubljanskega Sokola« se vrši, kakor običajno, vsako leto, v soboto večer v telovadnici »Ljubljanskega Sokola« v »Narodnem domu«. Zabava obeta biti imenitna. Poleg drugih zanimivih točk sporeda, nastopita iz posebne prijaznosti gđ. Thalerjeva in g. Povhe, člana slovenske opere. Sodeluje polnoštevilna »Slovenska Filharmonija«. Vstopnina 1 K za osebo. Kdor se hoče zabavati in pričeti novo leto v veselju, naj pride na Silvestrov večer v »Narodni dom«.

»O ameriški ženi.«

Opozarjamo iznova na predavanje gosp. dr. M. Pečarja, odvetnika iz New - Yorka »o ameriški ženi«, ki se vrši nocoj ob 8. zvečer v »Mestnem domu«.

Slovensko deželno gledališče.

Prihodnji predstavi sta na Novo leto, dne 1. januarja, in sicer ob 3. popoldne pri znižanih cenah Lehárjeva najprijetnejša opereta »Grof Luksemburški« (izven abonementa; za lože par); zvečer ob 7. prvič burka Engel in Horsta »Mišnica« z go. Danilovo, g. Verovškom in g. Bohuslavom v glavnih vlogah. Sodelujejo vsi igralci in igralke. Predstava za nepar. — V torek, dne 3. januarja opereta »Jesenski manever« (za par). — V četrtek, dne 5. januarja prvič drama Daria Nicodemija »Zavetje« z go. Danilovo, gđ. Wintrovo, g. Nučičem in g. Šimačkom v glavnih vlogah (za nepar).

Poziv slovenskim, hrvaškim in srbskim kiparjem. Umetniška razstava v Krakovu.

Odbor društva poljskih kiparjev »Rzeźba« (= Reza) v Krakovu javlja, da otvori početak sledečega leta (1911) v dvoranah »Umetniškega Paviljona« II. izložbo skulpture ter poziva vse kiparje - umetnike, da se je udeležijo. Ker se je prva taka izložba lanskega leta jako dobro iztekla in ker je tako grupiranje edino skulpturnih del vrlo koristno in poučno za spoznanje evolucije te vrste umetnosti in glavnih struj, ki danes vladajo v njej, se imenovani odbor obrača ne samo do umetnikov - Poljakov, ampak tudi do vseh drugih slovenskih, a na tem mestu zlasti slovenskih, naj izvolijo pristopiti k temu umetniškemu podjetju in dajo priložnost, da poljski kulturni svet spozna glavne črte umetniških teženj, idej in temperamentov pri južnih Slovanih na polju skulpture. — Izložba bo obsegala ne samo del samostalne skulpture, ampak tudi dela dekorativno - skulpturalne industrije in arhitektonsko - kiparskega slikarstva. Vsak slovenski umetnik more poslati svoja dela. Zadnji rok za pošiljatev del je 20. januar 1911, in to pod adre-

so »Zarząd Rzeźby« (Uprava Skulpture) T. S. P. Krakov (Galicja) ul. Szezepański. Vse stroške za pošiljanje tja in nazaj bi morali na sebe vzeti sami umetniki, ako ni bila v tem vprašanju med dotičnim umetnikom in odborom društva sklenjena posebna pogodba. Toda Uprava »Rzeźby« bo izkušala od uprave »Društva lepih umetnosti« (T. S. P.), čigar last je paviljon in od katerega je ona odvisna materialno, dobiti toliko, da izjemno vse stroške (ali vsaj polovico) za pošiljanje del jugoslovanskih umetnikov vzame na sebe in ako bode teh del prilično mnogo, da jim da tudi posebno dvorano, poseben del v izložbi in v katalogu. Natančnejša razjasnila v tem pogledu se bodo objavila naknadno. Zato se prosijo vsa društva in vsi poedinci umetniki - kiparji slovanski, zlasti jugoslovanski, da se čim preje prijavijo. Vsa pisma in prijave je treba pošiljati na gornji naslov. Umetniško komisijo tvori jury društva »Rzeźba«, ki ji sedanjo upravo reprezentirajo umetniki - kiparji: prof. K. Laška, L. Puget in J. Šćepovski.

Nagrade »Glasbene Matice«.

Dve častni nagradi, razpisani po pevskega zboru »Glasbene Matice«, vsako po 100 K, je priznala »Glasbena Matica« gosp. Emilu Adamiču za »Tri večerne pesmi« in skladatelju J. Novaku za »Balado s sopranskim samosplovom, mešanim zborom in orkestrom«. Na razpis je došlo 11 skladb. Pošiljatelj nenagrajenih skladb jih dobe z neodprtimi kuverti nazaj, ako nam pošljejo geslo in naslov, pod katerim naj se jim vrnejo.

Dobitek v kinematografu.

Dobitek, ki ga je zadela pri žrebanju v tukajšnjem kinematografu »Ideal« številka 19, je pripadel Dušanu Kochu, dijaku v Ljubljani.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Obrekovanje. Nedavno se je vršila pred tukajšnjim okrajnim sodiščem kazenska razprava glede žaljenosti časti. Obtožena sta bila namreč tega dejanja Janez Švigelj in njegova žena Frančiška Švigelj, oba iz Škofelje. Obdolžila sta namreč Ivana Erjavca, da je kradel klobase in da je tudi ukradel petelina. Obtožena sta izjavila, da hočeta nastopiti dokaz resnice in vsled tega se je razprava preložila na poznejši čas. 29. t. m. se je vršilo nadaljevanje. Predlagane nove priče pa niso mogle izpovedati nič obtežujočega in se je obtožencema dokaz resnice popolnoma ponesrečil. Sodnik je na to predlagal poravnavo, katere izid je bil ta, da obljubita Švigeljeva tožitelju, da ga ne bosta več obrekovala in plačata tudi stroške kazenskega postopanja.

nik je zaveslal proti reki, ne proti nasprotnemu bregu. Čudno se ji je zdelo, da se toliko časa prepeljavata. Obstala sta skoro pod jezom v mirni vodi. Mesec se je skrila za bližnjim hribom. Okrog je bilo vse tiho, samo šum slapov je bučal in bobnel v tiho noč. Odložil je župnik veslo in se vsedel k njej na desko v čolnu. Prijel jo je za roko in ona mu je ni odtegnila.

»Gospodična,« prišel je župnik z tihim glasom, »kako srečnega se počutim danes v tem trenutku, ko sva sama na globoki reki. Neko blaženo čustvo me obhaja, ko vam tako le govorim in čutim, da sedite pri meni. Čujem in čutim vsak utrip mojega srca. Kako žalosten sem pri misli, da sem duhovnik in je nam duhovnikom vsaka ljubezen prepovedana. Čemu trepetate? Saj se vendar ne bojite, da se ne bi čoln prevrnil? Bodite brez skrbi. Saj če padeva v vodo, padeva skupno, skupno se rešiva, ali skupno utoneva.«

»Saj se ničesar ne strašim. Toda kaj bodo govorili ljudje, če naju vidijo tukaj sama?«

»Le potolaženi bodite, gospodična. Nič ne bodo izvedeli.« Pri teh besedah je začutila njegove vroče ustne na svojem obrazu, kako so iskale njenih. Ni se mu umikala in znašle so se obojne ustne v dolgem, vročem poljubu. Dolgo časa jo je držal v poljubu

LISTEK.

Ruška.

Napisal S e m e n.

Bila je nastavljena kot učiteljica v zapuščenem kraju ob Kolpi. Mala vas; okoli 50 hiš. Ljudje prijazni in ne; nekateri dobrohotni, drugi zopet zlobni.

Onkraj Kolpe je živel župnik v svoji fari. Bil je še precej postaven mož; zgovoren in zelo prijazno učiteljice.

Živela sta že eno leto v taki bližini, a nista vedela drug za drugega. Slučaj je hotel, da sta se spoznala. Ona se je prepeljavala v čolnu in motrila tiho, krasno vodo Kolpe. Vsa zamišljena je sedela v čolnu. Kar nadenkrat skoči pred njo pes z brega. Pes je bil zagledal veliko ribo in pogljal se je bil za njo. Učiteljica se je zelo prestrašila in ni vedela, kaj naj počne.

Kar začuje glas nekega moškega, ki kliče psa. Sultan! Sultan! Ozre se in vidi stopati izza grma duhovnika.

Prijazno je pozdravil in jo potolažil, da se psa nič naj ne boji. Pove-

dal ji je kdo je in tudi ona mu je povedala svoje ime.

»Lepo je od naju, da se šele sedaj spoznavata, ko že vi toliko časa učite,« rekel je duhovnik. »Zakaj ne pridete nič na Plemenitaš? Saj imate vendar bližje nego v Trg.«

Župnik, čeprav rojen Slavonec, se je že dokaj priučil jezika, ki ga govore njegovi sosede tostran Kolpe.

»Zakaj me ni nič na Plemenitaš, vprašate. Jaz sama ne vem zakaj. Pač ljudje mi pripovedujejo, da je zelo pusto gori pri vas, in rajši grem z vaškimi dekleti v Trg. Tamkaj imam saj nekaj svoje družbe. Je učitelj in učiteljica. Drugače sem vedno doma. Saj tudi vas nisem še nikdar videla v naši vasi.« Pri teh besedah je stopila iz čolna na suho. Župnik ji je podal roko in jo gorko stisnil. Nekaj čudnega je spreleteo učiteljico pri tem stisku. Pogledala mu je v oči in zapazila je nek odsev ognja. Pčesila je oči in jih uprla po gladini Kolpe.

»Kam ste se zamislili, gospodična?« jo je vzdramil župnikov glas.

»Pri tem pogledu na reko spomnila sem se na Bohinjsko jezero, v mojem domačem kraju. Ko bi vi enkrat videli to krasno vodno planjavo obdano z temnimi gorami! Glejte tja doli proti onemu koncu, ravno tako je Bohinjska dolina. Saj ste že gotovo bili kdaj v Alpah?«

»Da, da, tudi v Bohinju sem že bil. Pa pustiva to na stran. Ali dovolite, gospodična, da vas popeljem v svojo vas, od koder je tako lep razgled na vašo šolo, na vaše stanovanje. Kolikokrat sem stal na vrhu višine in gledal spodaj tekččo Kolpo, in vselej mi je ne vede splaval pogled na belo hišo v sredini vasi.« Kdo neki podučuje ondi? To vprašanje mi je vedno sililo v glavo. Zvedel sem, da neka gospodična, za ime nisem vprašal. Vedno sem pričakoval, da pride te kdaj gori, pa vas ni bilo nikdar.

Danes sem vas videl, da ste šli čez polje k reki. Videl sem tudi, da ste stopili v čoln in zaveslali proti reki. Šel sem doli in našel sem vas in vas spoznal. Mislim, da se bodeva pač sedaj večkrat videla, da bodeva lažje preganjala to puščobo.«

Šla sta v župnišče.

Kasno v noč se je vračala domov. Spremljal jo je župnik. Noč je bila temna in po strmi poti jo je moral opirati, da ji ni spodrsnelo in padla po hribu navzdol. Neka čudna toplota jo je obhajala, ko jo je držal. Spočetkoma ji je bilo neprijetno, a čim dalje bolj ji je prijala njegova toplota in skoro nevede se je čim dalje bolj bližala njemu in vedno bolj in bolj se ga je oklepala. Počasi in oprezno sta stopala po stezi. Čoln ju je čakal ob bregu. Vstopila sta. Žup-

Žaljenje časti. Služkinja Terezi-ja Podgornik je bila nekaj časa v službi gospe R. Ko je imela služkinja že novo službo, jo je gospa R. nekdanja srečala na trgu z njeno novo gospodinjjo in jo vprilo te obdolžila tatvine. Vsled tega je Podgornik tožila in 29. t. m. se je vršila pred tukajšnjim okrajnim sodiščem tozadevna razprava. Dosegla se je poravnava; gospa R. je obdolžitve preklcala, na kar se je nadaljnje kazensko postopanje prekinilo.

Naknadna sodba. Nedavno se je vršila pred tukajšnje okrajno sodnijo razprava glede prestopka zoper varnost časti, katerega je zakrivil N. Z. proti A. Č., blagajničarki v neki tukajšnji trgovini. Obravnava se je prekinila in se je sklenila pogojna poravnava, ako gospod Z. žalitve prekliče in plača vse stroške. Ker je prvo pač storil, drugega pa ne, se je obravnava nadaljevala dne 29. t. m. Tu je bilo sklenjeno, da plača Z. vse stroške, poleg tega pa je bil še zaradi žaljenja časti obsojen na 20 kron globe.

Razne stvari.

*** Velikanska skala se je odtrgala** v Gibraltaru in uničila več prodajalnic. Ljudem se ni zgodilo nič hudega, ker so takrat bile prodajalnice zaprte. Škoda, ki jo je ta, več tisoč ton težka pečina povzročila, je precej obšutna.

*** Proti nevarnim iglam v klobukih.** V zadnji seji občine Fünfhaus na Dunaju se je govorilo o najnovejšem ukrepu policijskega ravnateljstva, ki se bavi z dolgimi iglami v damskih klobukih. Svetnik Bathelme se je izrazil, da je popolnoma iluzorično, če misli policijsko ravnateljstvo, da bodo prišle dame same do spoznanja, da je treba nevarne konjice zavarovati. Če izginejo danes široki damski klobuki z naših cest, bodo dame vtikale v svoje klobuke vendar še vedno dolge, nevarne igle in jih ne bodo zavarovale. Občinski svet je sklenil nato na predlog dr. Mathiasa, obrniti se do policijskega ravnateljstva, da naj brezobzirno kaznuje vsako damo, ki bi nosila predolge in nezavarovane igle v svojem klobuku.

*** Atentat na uredništvo.** Iz Palerma prihaja z dne 26. decembra sledeča vest: Ko je šel krog polnoči odgovorni urednik lista »Giornale di Sicilia« iz uredništva, je zapazil v kotu hodnika bombo, iz katere se je kadilo. Pogumno je zgrabil težko železno škatuljo, ki je bila pripravljena kot bomba in jo vrgel na cesto, kjer je par trenutkov za tem razpočila. — Škode bomba ni napravila posebno velike, a pogumni urednik se je razburil tako, da leži še danes v postelji pod vtiskom nevarnosti, kateri se je izognil. Za vzrok tega atentata se še ne ve, sumi se pa, da so hoteli ropar-

in objemu župnik. Pozabil je na vse predhodke in predpise. Za njega je živela samo ona in nihče drugi ne na svetu. Misli je samo na njo, ki jo drži sedaj objeto v dolgem poljubu...

Dolgo časa sta še sedela tiha na mirni vodi. Šele proti jutru sta se zdramila in spremil jo je čez polje do sobe v njeno stanovanje.

Cel dopoldan v šoli je bila zelo razburjena in komaj je čakala popoldneva, ko jo pride obiskat župnik. S težkimi mislimi ga je pričakovala. Slutila je, da ni šla na pravo pot. Bala se je besedi. Bala se je, da ne bi zvedel za vse to nadzornik. Kmalu ji je vse izginilo vse to iz glave in samo željno je pričakovalanjegovega prihoda. Dolgočasno ji je bilo v šoli med otroci, najrajši bi bila zaprla šolo in odšla k njemu za vedno. A misel, on je duhovnik, jo je še zadrževala. Nestrpno je pogledovala na uro.

Prišel je njen zaželen trenutek. Zaslišala je od zunaj stopinje. Nekdo je potrkal. Vsa se je stresla in obstala je na mestu. Še enkrat je nekdo potrkal. Predramila se je in odločno je zaklicala: naprej! Odprla so se vrata in stopil je v njeno sobo župnik. »Ruška!« glasil se je pozdrav in padla mu je v naročje...

ji izrabiti to priliko, da bi nemoteni na drugem kraju ropali.

*** Dragi olupek.** V Londonu je izpodrsnilo nekemu Mr. John Thomas Boyle na kolodvoru družbe »Metropolitan - Railway« in je padel tako nesrečno, da si je večkrat zlomil nadleht. Tožil je družbo za odškodnino in dokazal, da od tedaj ne more več opravljati svojega dela. Družba se je zvižala in zvižala in dokazovala, da ni njena krivda, če mečejo potniki olupke po hodiščih. Vendar pa ji vse prizadevanje ni nič pomagalo. Družba je bila obsojena plačati Mr. Johnu za bolečine 10.000 K, k čimur so prirasli še velikanski stroški procesa, ki je trajal nad 2 leti.

*** Huda železniška nesreča.** Na Škotskem je nedavno tega ekspresni vlak zadel z vso silo v dve na tiru stoječi lokomotivi, ki jih je pomotoma tja dirigiral železniški uslužbenec. Življenje je izgubilo pri tej nesreči 20 oseb, pa še niso mogli za vse doognati imen. Vlak se je vnel in je od nekaterih potnikov ostalo komaj nekaj ožganih kosti. Med ponesrečenci je bil tudi pet mesecev star otrok, ki je zgorel pred očmi presenečenih staršev. Otrokov oče se je obupno trudil, da bi rešil svoje dete, ki je bilo stisnjeno med gorečimi ostanki vagonov, ali zaman.

*** Razburjena ljubica.** Na Dunaju se je odigral dne 26. decembra ob 2. popoldne v XVI. okraju, Payergasse 4 razburljiv in obenem komičen prizor. 23letna delavka Terezija Held se je sprla s svojim ljubčkom. Segla sta si v lase in obkladala sta se z raznimi, malo nežnimi priimki. — Končno se je bojevit Terezija tako razburila, da je stekla taka, kakršna je ravno bila, namreč v sami srajci, na cesto. Na cesti se je zbralo takoj mnogo občinstva, ki je amaconko v srajci zasledovalo par hiš daleč. Posrečilo se ji je, da je zbežala v vežo neke hiše v Thaliastrasse in po stopnicah v tretje nadstropje, seveda za njo jata škandalov željnega občinstva. V tretjem nadstropju pa, ko se ni vedela več kam obrniti, je sklenila, da skoči skozi okno na dvorišče. Vendar si je stvar še malo premislila in takrat so jo že za njo prihajajoči ljudje prijeli, ki so jo v triumfu spremili nazaj k njenemu ljubčku. Zdaj amaconka ni bila več tako vročerkvna, hladni zimski dan ji je ohladil kri, samo dobro bi bilo, da si kupi Fayeveh sodenice proti kašlju in prehlajenju.

Kaj se je dokazalo našim diplomatom v Vašičevem procesu?

Kaj vse se je dokazalo članom našega poslaništva v Belgradu v Vašičevem procesu, se najlažje razvidi iz obtožnice, ki jo je proti Vladimiru Vašiču ali Mladenu Sergijanu, kakor se pravilno zove, vložilo državno pravdnštvo. Zato priobčujemo v naslednjem izvešček iz te obtožnice.

Obtožnica pravi, da sloni tožba proti Vašiču radi hudodelstva veleizdaje na lastnem priznanju, ki je podkrepljujejo ta - le sodno dognana dejstva, oziroma dokazi:

1. Da je potom izvedencev dognano, da je lažljivo brzojavko, ki jo je poslal neki Derotić iz Loznice na naslov dr. Božo Markovića, profesorja in predsednika »Slovenskega Juga«, v resnici pisal gosp. Viktor Swientochowski, dragoman tukajšnje avstro - ogrskega poslaništva, kakor je to trdil obtoženec.

2. Da je po priči Aleksi Obradoviću, ki je stanoval v isti hiši kakor dragoman Swientochowski, potrjena obtoženčeva izpoved, da je nekoč, ko sta obtoženec in Swientochowski bila na delu, prinesla krožnik kolača ter pripomnila, da je to poslala gospa Obradovićeva.

3. Da je po pričanju istega svedoka in po poročilu vračarskega policijskega oddelka potrjena Vašičeva izpoved, da je njega in Swientochowkega, ko sta bila baš na poslu, vznemiril prihod policije v hišo.

4. Da je po pričah dr. Vučetića in dr. Simonoviću potrjena obtoženčeva trditev glede bolezni ge. Swientochowske, o njegovem razgovoru ob

tej priliki s Swientochowskim in o posetih teh zdravnikov.

5. Da je s pričevanjem svedoka Stojanovića potrjena izpoved Vladimiru Vašiča o fotografiranju falsificiranih dokumentov na vratih Swientochowskega pisarne.

6. Da je po pričevanju istega svedoka potrjena obtoženčeva izpoved o ključu, o katerem pravi Vašič, da ga je dobil od Swientochowskega, da bi mogel vsak čas, tudi takrat, kadar bi Swientochowskega ne bilo doma, priti skozi zunanja vrata po hodniku v pisarno, kjer sta opravljala svoj posel. Swientochowski je namreč koncem lanskega leta zahteval od svedoka kot lastnika hiše, v kateri je stanoval, da mu prav na teh vratih napravi še ene zunanje duri, vsekakor iz bojazni, da bi ne mogel Vašič priti v pisarno, ker je ostal ključ od onih vrat še pri njem.

7. Da je po pričah Gjoki Cvetkoviću, hotelirju, Iliji Dimitrijeviću, kavarnarju, in Dimitriju Jovanoviću, natakharju, dokazano, da je Vašič govoril resnico, ko je zatrjeval, da je zahajal v kavarno »Kasino« na Terazijah in da je tjakaj prihajal tudi Swientochowski kot na dogovorjeno mesto.

8. Da je po poročilu komisarja železn. policije in komisarja savske policije potrjena izpoved obtoženčeva o lanskotnem dopustu poslanika grofa Forgacha in dragomana Swientochowskega, kateri dopust je bil po trditvi obtoženčevi v zvezi z odposiljativjo dokumentov in z njegovim odhodom v Zagreb.

9. Da je s poročilom mestne policije potrjena Vašičeva trditev, da se je 2. aprila t. l. preko Zemuna odpeljal v Zagreb.

10. Da so priče Gjoka Cvetanović, Ilija Dimitrijević, Dimitrij Jovanović, Živko Rajić in Marko Sergijan dokazali resničnost Vašičeve izpovedi o velikih vsotah, ki jih je dobival lani za svoje delo na dokumentih, ker vsi svedoki pričajo, da takrat ni ničesar delal, a je vendar razpolagal z velikimi zneski, dočim je letos delal dolgoce.

11. Da je po pričevanju detektiva Gjoke Milosavljevića potrjena obtoženčeva trditev, da je nabiral podatke o rodbinskih razmerah Vojaka Nedića, bivšega tajnika v ministrstvu notranjih del, kar mu je zaukazal Swientochowski, in

12. Da je po pričevanju svedoka Gvozdića, bivšega vstaškega poveljnika, potrjena resničnost Vašičeve izpovedi, da je nabiral podatke o vstaških četnikih pri Svetosavskem križu.

Razsodba pravi z ozirom na ta fakta, ki so se tudi pri razpravi dognala:

»Vsa ta fakta, ki so se dognala neodvisno od priznanja, dokazujejo, da je bil obtoženec intimno znan z organi nekega tujega poslaništva. To znanstvo je obtožencu dajalo priliko, da je bil tem organom na uslugo pri fabriciranju onih dokumentov, ki jih je pri zaslišanju navedel. Na ta način je obtoženčeva izjava, v kateri je priznal svoje sodelovanje pri fabriciranju dokumentov, dobila popolno moč resničnega priznanja.«

Vašič je bil, kakor je znano, obsojen v 5letno ječo. Proti obsodbi sta se pritožila tako Vašič, kakor državni pravdnik.

Srbski listi pišejo, da je sodišče odmerilo Vašiču preizkusno kazeno in da je skoro gotovo, da bo višje sodišče kazeno zvišalo na 16 let, kakor je to storilo pri avstrijskem vohunu Müllerju.

Pri razpravi je Vašič tudi povedal, kako se »dokumenti« lahko spoznajo kot falsifikati.

Rekel je, da je napisal, čim je spoznal, v kakšen namen služijo ti »dokumenti«, na protokolih XV. in XVIII. iz leta 1909 in XXXIV. in XXXV. iz leta 1908. Na praznih prostorih med vrstami besedi: »ilajlvat-sas icragam« (nazaj čitano: sastavljal magarci — sestavljali osli).

Menda zaradi tega niso na Dunaju dovolili dr. Masaryku vpogled v sodni akt, v katerem se nahajajo glasoviti dr. Friedjungovi »dokumenti«.

Indajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pastoclemček.

Borzna poročila.

Dunaj, 30. decembra. Promet na večerajnji borzi je bil sicer omejen, tendenca pa je bila kljub temu tako dopoldne kakor popoldne precej vstrajna. Rente so bile vstrajnejše. Devize in valute so bile neizpremenjene. Privatni diskont je znašal 4³/₄, do 4¹³/₁₆ %.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 29. decembra 1910.

Malekšemi papirji.	Dunajski	Blagovni
4% majeva renta	93.45	93.65
4-2% srebrna renta	97.50	97.70
4% avstr. krona renta	93.35	93.55
4% ogr.	91.95	92.15
4% kranjsko deželno posojilo	96—	97—
4% k. o. češke dež. banke	94.20	95.20
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 „	216—	222—
„ „ 1864	315—	321—
„ „ 1868	157—	163—
„ zemeljske I. izdaje	299—	305—
„ „ II.	291.75	297.75
„ ogrske hipotečne	257—	263—
„ dun. komunalne	527—	537—
„ avstr. kreditne	532.50	542.50
„ ljubljanske	95.25	101.25
„ avstr. rdeč. križa	97—	103—
„ ogr.	67—	73—
„ bazilika	44.50	48.50
„ turške	261.25	264.25
Beimlee.		
Ljubljanske kreditne banke	488—	492—
Avstr. kreditnega zavoda	673—	674—
Dunajske bančne družbe	561—	562—
Južne železnice	116.75	117.75
Državne železnice	753.25	753.25
Alpine-Montan	767—	768—
Češke sladkorne družbe	254.50	255—
Živnostne banke	288—	290—
Valute.		
Cekini	11.37	11.39
Marke	117.52	117.72
Franki	95.10	95.20
Lire	94.90	95.10
Rublji	253—	254—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 29. decembra 1910.

Termin.

Pšenica za april 1911 za 50 kg 10.89
 » » oktober 1911 za 50 kg 10.55
 Rž za april 1911 za 50 kg 7.76
 Koruza za maj 1911 za 50 kg 5.55
 Oves za april 1911 za 50 kg 8.38

Efektive.

Neizpremenjeno.

Anton Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
 na vogalu Knafljeva ulica (nasproti glavne pošte)

pristne švicarske vezenine

najcenejši nakup

182

oprem za neveste.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest
 iz ljubljanske preteklosti.

Ta zabavna povest, polna krepkega in preširnega humora in svežih, dostikrat razposajenih dovtipov, je prav kar izšla v posebni knjigi. Prijateljem neprisiljene komike in veselega smeha bodi posebno priporočena.

Cena broš. 1 K., vez. 1.80 K., s pošto 10 v več.

Narodna knjigarna
 v Ljubljani.

Kupujte večerno izdajo „Slov. Naroda“.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.
Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno
vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Drože (kvas)
iz tovarne
vinskega cveta in drož
v Račjem (Štajersko)
priporočamo vsakemu, ker so obče kot najboljše in najtrpežnejše znane.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — Razmotam menjalnica: zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskontira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Ustanovljena leta 1882.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem zadržnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.118.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posejue na zemljišča po 5 1/2% z 1 1/2% na amortizacijo ali pa po 5 1/2% brez amortizacije na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nodelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Početne hranilnice račun št. 828.405.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Delniška glavica: K 5.000.000 — Rezervni zaklad: K 450.000 —

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovenski banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej domač slovenski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

Ogromni rezervni fond K 48.812.797 — jamči za popolno varnost.

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vse-skozi slovansko - narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“ gnotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje generalni zastop banke „SLAVIJA“ v Ljubljani.

napion o

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

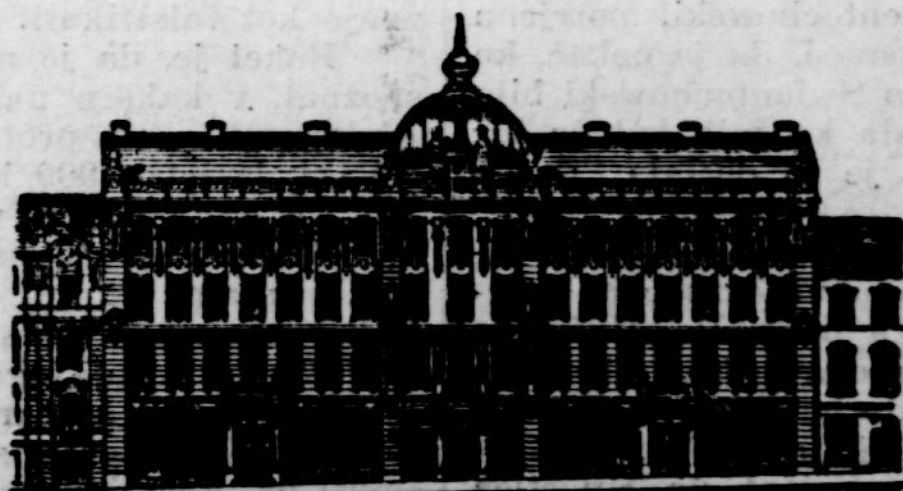
∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija s vloženim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/2% brez odbitka; nevzdržene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5%, obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditne društvo.